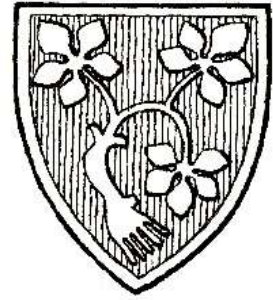

zprávy

roudnické farnosti

12. číslo – leden 2016

ÚVODNÍK

„Bratři, radujme se! Ať se národy radují a jásají! Tento den neposvětilo viditelné slunce, ale jeho neviditelný Tvůrce,“ píše sv. Augustin v jedné ze svých vánočních promluv. Viditelného slunce jsme si vážně mnoho neužili (a sněhová romantika nás navštívila, až když jsme se na Silvestra o půlnoci domodlili a vylezli před kostel.) Ale Vánoce jsme oslavili – a doufám, že nás zastihly schopné se radovat, případně i jásat. A že v nás vánoční radost bude ještě nějakou dobu žít.

Pro mě je zdrojem jedné z pozemských radostí, že se podařilo zvládnout advent a Vánoce, kolem kostela velmi exponovanou dobu, snad bez úrazů a snad opět s trochu otevřenějšími dveřmi než vloni. Prosinec je pro nás velké téma, protože právě v této době přicházejí více než kdy jindy lidé hledající. A my se snažíme hledat cesty, jak se s nimi nenásilně podělit o radost, ke které máme díky Bohu přístup.

A lidé skutečně přicházeli – potěšilo nás cca 100 účastníků Mikuláše, ze kterých asi jen dvě třetiny byly vás, které vidáme pravidelně. Lidé přicházeli o víkendech na prohlídku, na výstavu a do klubu. Na Štědrý den jsme v kostele díky dobrovolníkům, kterým patří obrovský dík, napočítali 203 čárek za návštěvníky. A početním trhákem byla půlnoční mše v Roudnici, kde si troufám odhadnout poměr „domácích“ a „hostů“ na 20 : 400. Často slýchám, že v uplynulých letech o půlnočních docházelo k nepohodě a výtržnostem, a tak jsme rádi, že letošní nacpaný kostel byl tichý, pokojný a víceméně střízlivý. Upřímně doufáme, že příchozí aspoň v odlesku dostali, co potřebovali. Děkujeme všem, kdo spolupracovali a pomáhali: dobrovolníkům, barmanům, Fojtovu komornímu sboru... a i těm, kdo se jen zastavili na kus řeči a třeba napekli pro ostatní cukroví. A pilně se zabýváme otázkami, jak být k dispozici, jak umět reagovat, jak nezklamet, jak naslouchat. To přece není jen tak, že se několik set lidí vydá o půlnoci do nepohodlí kostela...

Ale radost máme samozřejmě a především i z vás. Na rorátech jsme se scházeli v hojnějším počtu než vloni – troufám si říct, že pravidelně ve 20 lidech. Bohatě jste využili všechny nabídnuté termíny ke zpovídání. Bratříčci byli vřele přijati. Při farní kávě jsme se nevešli do

klubu. Díky týmu kněží a jáhnů se ve vánočním týdnu podařilo odsloužit 30 bohoslužeb a vy jste na nich byli.

Ale nebojte se, nespíme na vavřínech. V příštím roce bychom proto rádi:

1. Zamysleli se nad optimální podobou půlnoční mše v Roudnici, aby co nejsrozumitelněji promlouvala ke stovkám příchozích, kteří nejsou na bohoslužbách doma.
2. Zorganizovali otevření kostela a klubu nejen v adventu, ale také mezi svátky, aby lidé mohli navštěvovat betlém i po Štědrém dni.
3. Docílili toho, aby si webový kalendář nedělal, co chce. (Tímto se omlouvám, pokud někdy došlo k nedopatření a naše stránka vás poslala někam, kde se nic nedělo. Učím se - a webová svévole k mému vzteku někdy vítězí. Kdo marnil cestu na neexistující bohoslužbu, ať se přihlásí, má u mě čokoládu...)

Když vás pro příští advent a Vánoce napadnou také nějaká zlepšení, dejte nám vědět. Ale vážně. Mezi svátky jsem byla nakoupit v samošce a paní prodavačka mi prozradila, že si jí někdo stěžoval, že v kostele došla svěcená voda v kropence! Je skvělé, že se už i v samošce mluví o kostelních tématech. Ale když na něco zapomeneme, řekněte to nám. Nebo aspoň zkontrolujte, že nakupujeme ve správných obchodech, aby se to k nám dostalo.

Požehnaný rok plný radosti, humoru a času na sebe přeje

Zuzana Horáková

KDO JE KDO

Pro tento rozhovor jsem zašel do farního klubu dopoledne po vydařených silvestrovských oslavách, unavený tak, jak člověk po probdělé noci bývá. Milý barman mi udělal kávu a posadil se naproti mně.

Pravidelní návštěvníci klubu se možná často v duchu diví: „Kdo je ten tajemný muž za barem, který dělá tak dobrou kávu? Neviděl jsem ho v kostele, nepotkal jsem ho v Roudnici, kde se tu vzal?“

Pro ty, kteří neměli odvahu nebo příležitost zapříst s Mirkem Brůnou rozhovor, jsou určeny tyto řádky.

Co děláš kromě toho, že jezdíš do Roudnice dělat barmana?

Opravuju metro.

Takže je ti podzemní tunelovité prostředí klubu blízké?

Ano. Rád tu trávím čas, líbí se mi, jak je klub pojatý. Je to originální... třeba ten kus zbylé omítky na stropě... to tam zůstane?

Přesně tak, to je design. Co tě do Roudnice přilákalo?

Divadlo. Poprvé jsem přijel pomáhat na letní divadelní festival. Pak na otevření klubu a při té příležitosti jsem se dověděl, že bude sháňka po dobrovolných barmanech. Mě vždycky lákalo dělat něco takového. Mít třeba vlastní hospodu, ale to se mi zatím nepoštěstilo. A tady to byla příležitost. Navíc je tu klid. Zmizet z rušné Prahy do Roudnice je pro mě forma odpočinku.

Jsi tu už od otevření klubu. Zaznamenáváš změnu v návštěvnosti?

Určitě. Nepoznám, jestli jsou to místní nebo přespolní, ale čím dál tím víc sem lidé nakukují. Jsou zvědaví. Nebo přijdou na výstavu gobelínů a pak si třeba dají kávu. Vznikají i pravidelní zákazníci.

Jaké jsou reakce lidí, kteří sem vejdou poprvé?

Diví se třeba, že si tu mohou dát pivo...

Zvláštní, když se dříve pivo vařilo v kláštorech běžně.

To je fakt. No napřed je to jakási pokora, spojená s tím že vstupují na faru, a pak často přijde překvapení, například: „Ty jo, to je dobřej rokáč!“. Překvapuje mě, že to víc netáhne gymnazisty, když to mají tak blízko. Asi se bojí, co tu na ně čeká. Mají strach z prostředí kolem kostela, nevím. Já sám jsem nevěřící, ale nevím, proč bych se toho měl bát. Je to prostě čajovna, kafe, pohoda...

Zažil jsi nějaké zákazníky, na které nezapomeneš?

Ano. Hned ty první. Jeptišky, které přijely na návštěvu, bylo jich hodně a byly nadšené – především z těch velkých polštářů. A pak jsem tu seděl se sestrou Angelikou a ona mi vyprávěla o Václavu Havlovi, kterého mám moc rád, o jeho posledních dnech, to byl velký zážitek.

Před pár hodinami skončil takzvaný „Tichý Silvestr“, byl jsi tu letos poprvé, jak se ti to líbilo?

Dlouho už jsem si tak nic neužil. Sešlo se tu hodně mladých muzikálních lidí i s nástroji a to, co z toho vzniklo, bylo neuvěřitelné. To, že o půlnoci navíc nasněžilo, už byl jen drobný bonus. Tím že jsem byl celou dobu na baru, jsem nestihl tu chorální část v kostele, ale to se třeba podaří příště.

Ale jedna věc mě dostala úplně. Když jsem včera přijel, šel jsem se podívat na mši do kostela a když skončila, zastavila se u mě jedna paní a podávala mi krabičku s cukrovím, prý: za služby našemu barmanovi. Jen tak. To bylo úžasné.

Jak bys viděl budoucnost klubu?

Bylo by hezké, kdyby byl do budoucna otevřený víc. Kdyby s ním byly spojeny třeba všechny křesťanské svátky. Nemyslím, aby se zde konaly nějaké velké speciální akce, ale aby se vědělo, že tam člověk při té příležitosti může zajít a setkat se s ostatními a aby se to stalo samozřejmě ne jen pro farníky, ale pro celou Roudnici.

Děkuji za popovídání a za tvé služby především. Káva je dopita.

Jan Horák

HISTORIE

VLASTENECKÝ ŘEZNÍK

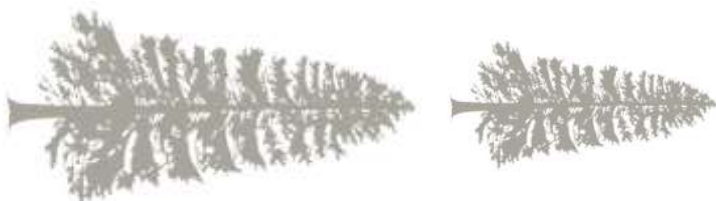

Jednou z významných osobností, kterými se mohou pochlubit roudničtí katolíci, byl **Václav Bendl**.

Narodil se 23. října 1861 v Roudnici nad Labem. Vyučil se řezníkem a pak si založil vlastní hostinec s řeznictvím v Havlíčkově ulici (č.p. 202, naproti dnešnímu parčíku s hřištěm). Jako zbožný člověk byl aktivní v řadě katolických organizací, především v roudnickém ORLU a Československé straně lidové. V roce 1906 byl zvolen do městského zastupitelstva jako náhradník, kde působil až do roku 1919, kdy nekandidoval. Po pádu

starosty Vápeníka a rezignaci celého zastupitelstva v roce 1922 byl zvolen opět za lidovou stranu a dvě volební období pracoval jako náměstek starosty. Zároveň byl členem městské rady až do roku 1930, kdy pro nemoc působil již jen jako zastupitel. Dlouholetý funkcionář a v letech 1924 – 1931 starosta ORLA v Roudnici n. L. byl za svou práci oceněn čestným členstvím, které schválila rada Orla 16. října 1931 a potvrdila valná hromada 29. prosince 1931, která návrh doplnila o jmenování Václava Bendla čestným starostou Orla v Roudnici n. L. Pod střechou jeho hostince našla přístřeší řada katolických spolků. Václav Bendl zemřel 21. listopadu 1933 a pohřeb se konal dne 24. 11. ze zasedací síně městského zastupitelstva. Jeho hrob se nachází na roudnickém hřbitově kousek od roudnického starosty Antonína Brofta, s nímž dlouhá léta spolupracoval.

Filip J. K. V. Uzel

JEDNA ZE VZPOMÍNEK NA P. BOHUMILA KOLÁŘE A LIBOTENICKOU SV. KATEŘINU

O samotě na labském břehu stojí libotenický chrám sv. Kateřiny. R. 1703 ho dal zbudovat doksanský prelát Bruno Kunovský na místě staršího z r. 1591. Nad portálem čteme nápis: Deo omnipotenti et sanctae Catharinae (Bohu všemohoucímu a sv. Kateřině). Tenkrát v padesátých letech, o nichž se chci zmínit, patřila libotenická farnost k Podřipskému vikariátu a spravovali ji, jakož i fary v Bohušovicích nad Ohří, Doksanech a Dolánkách, strahovští premonstráti. V Libotenicích byl tehdy farářem ThDr. Klement Šebesta O.Praem. Vysoký štíhlý pán, milý člověk, učený kněz. Často dojížděl vypomáhat do Roudnice, kde již tehdy po r. 1950 byl P. Bohumil Kolář po zatčení P. Josefa Pikory na všechno sám.

Jednou nám P. Bohumil – ministrantům (většinou studentům gymnázia a jiných škol) navrhl, že bychom si mohli v osamělém libotenickém kostele udělat takové jednodenní duchovní cvičení. O činnosti P. Bohumila mezi roudnickou mládeží věděli velmi dobře roudnickí soudruzi (vzpomínám, jak nám ředitel roudnického gymnázia vyčítal, že si chodíme pro „rozumy“ na proboštství), proto volil raději tuto možnost.

Jednoho dne na počátku prázdnin (byl to tuším r. 1951) jsme se tedy vydali vlakem do stanice Hrobce a odtud pěšky po levém břehu Labe putovali ke sv. Kateřině. Bylo krásné letní ráno, kostel byl ještě zamčen, kolem něho voněly mohutné stromy, zpívali ptáci. Dva jsme se zatím vydali do blízké vsi naproti p. faráři, abychom ho informovali o našem příjezdu. A tu jsme ho již spatřili, jak nám spěchá vstříc. Ten milý obrázek mám stále před očima. Polní cesta, po stranách dozrávající vonící obilí a spěchající kněz volá s úsměvem: „Hoši, vítám vás u sv. Kateřiny!“

Celé dopoledne jsme potom strávili v tichu libotenického barokního kostela, kde k nám střídavě promlouvali oba duchovní. Následoval oběd na libotenické faře, krátké osvěžení v Labi a návrat domů, kde den končil večerní mší sv.

Často vzpomínám na ten den i na oba kněze, o kterých jsem se zde zmínil. Měli oba mnoho společného, i když jeden byl tenkrát na počátku své kněžské dráhy, druhý téměř na jejím konci. Oba velmi vzdělaní, studovali v Římě, oba s krásným vztahem k mládeži. Pan farář Šebesta již dávno odpočívá na libotenickém hřbitůvku, s P. Kolářem jsme se rozloučili nedávno. Čas se nedá zastavit. A tak zbývá jen poděkovat kněžím, kteří v nelehkých padesátých letech ukazovali mladým lidem správnou cestu.

Radim Jirouch

CO BYLO

ZDALIPAK JSTE SI, MILÍ FARNÍCI, POVŠIMLI, ŽE NÁŠ OLTÁŘ DOSTAL K VÁNOCŮM NOVÉ OBLEČENÍ?

A co že tím vyjádřením vůbec myslím? Oltář je jedním ze symbolů Krista a jako takový se oblékal co ženich přichystaný ke svatbě. Manželským párem je tu ženich Kristus a nevěsta jeho církev. Oblečení oltáře se nazývá antependium. Náš oltář si od svého ustavení na počátku sedmdesátých let použití antependia zachoval. Evu Brodskou tehdy požádal o jeho zhotovení zvěčnělý pan probošt Bohumil Kolář. Eva Brodská se během výstavy svých gobelínů v našem ambitu rozhodla utkat antependium nové a během adventu úmysl uskutečnila a výsledek bezpočtu hodin práce nám opětovně darovala. Pracovala bez tematického zadání, a jaký byl můj údiv, když jsem antependium na oltáři prvně spatřil. Vyvolalo mi tom okamžiku v paměti obě moje osobní motta. První má původ v liturgických textech a zní „Kristus, slunce spravedlnosti“, druhé pochází ze starozákonní knihy Nehemiášovy: „Radost z Hospodina je naše síla“. I přidala se i radost z rozjasněného oltáře. Tuto radost přeji i Vám a Evě Brodské za nás za všechny ze srdce děkuji a přeji mnoho jásotu z Hospodina.

Martin Brousil

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016

Začátek roku je tradičně spojený s tříkrálovým koledováním. Charita Česká republika už 16 let vysílá prostřednictvím místních charit koledníky převlečené za tři krále, kteří navštěvují domácnosti lidí a přejí jim dobré v novém roce. Na své pouti dostávají od štědrých dárců peněžní dary, ze kterých se pak financují charitativní a sociální projekty v České republice i v zahraničí.

Letošní 16. sbírka u nás právě skončila - probíhala v Roudnici n. L., Budyni n. O. a 10 obcích spádové oblasti v období od pátku 1. ledna do středy 6. ledna 2016. Tři králové se vydali na svou pouť již první den tohoto roku - výstupem na horu Říp, kde nejdříve koledovali

na úpatí hory a pak se odpoledne zúčastnili novoroční mše svaté. Slavnostní požehnání koledníků proběhlo v sobotu 2. ledna na Karlově náměstí a koledníkům přišel požehnat o. Ludvík Šťastný. Poté se už skupinky králů rozběhly po Roudnici a okolních vesnicích, doprovázené hlasitým troubením Huga Pohořalého. Sbírkou jsme zakončili ve středu 6. ledna v podvečer trochu netradičně - velkou sněhovou koulovačkou posledních nejvěrnějších koledníků a jejich vrstevníků z azylového domu v Riegrově ulici. Po spotřebování veškerého vhodného sněhového materiálu na dvorku azylu obě strany uzavřely příměří a vítězové se navíc rozhodli odměnit poražené. Koledníci Vojta, Péťa, Hugo a Jáchym se o svoje vykoledované sladkosti podělili se všemi dětmi z azylu. Toto gesto bylo tím nejkrásnějším ukončením letošní sbírky.

Ve čtvrtek 7. ledna však na nás čekalo ještě jedno velké překvapení - sečtení výtěžku 70 zapečetěných kasiček. Věřte nebo ne - a nám se tomu skutečně nechtělo uvěřit - **letos se podařilo vykoledovat 172 153 Kč (což je o 35 122 Kč více než v minulém roce).**

O tento nádherný výsledek se zasloužilo celkem 76 koledníků ve věku od 2 do 68 let, 16 dobrovolníků (vedoucích skupin) a 14 zaměstnanců charity.

„Radost, kterou mám z dosaženého výsledku, se nedá popsat slovy. V překonání rekordu z loňského roku jsem věřila, ale že to bude takový velký skok, tomu nechci věřit ještě teď. Lidé kolem nás jsou skutečně štědrí. Naše charita si již na Podřipsku vybuodovala dobré jméno, a tak nás lidé znají a věří, že darované peníze použijeme na dobrou věc“, okomentovala výsledek bezprostředně po ukončení sčítání sbírky Ing. Zdenka Pětníková, ředitelka roudnické charity.

Koledníci s novoročním přáním a požehnáním obešli rodinné domky i paneláky, zavítali do firem, obchodů, škol, školek, restaurací, na úřady, k lékařům a do nemocnice. Potěšili i obyvatele domovů pro seniory v Krabčicích a Roudnici n. L. či pacienty Oddělení Následné rehabilitační péče (původně LDN). Osvědčilo se i koledování v podvečerních hodinách všedního dne v panelových domech na sídlišti, kam jsme zavítali na přání mnoha lidí. Letos jsme se navíc rozhodli zapojit do koledování i naše dětské klienty z nízkoprahového klubu Bota a byli jsme velice překvapeni, s jakou se setkali příznivou odezvou.

Část výtěžku (65%), který připadne FCH Roudnice n. L., plánujeme použít na zajištění provozu charitního šatníku, psychologické poradny a nákup materiálního vybavení do azylového domu pro ženy a matky v Roudnici n. L. Nadále plánujeme pokračovat i v individuální podpoře potřebných rodin s dětmi – zajištění obědů ve školních jídelnách nebo nákupu pomůcek do školy, případně další pomocí.

Náš obrovský dík patří farníkům - dobrovolníkům, kteří se letos zapojili do tříkrálové sbírky v nebývale hojném počtu: fungovali jako vedoucí skupinek, koledníci, či nevyhnutné zázemí na charitě. Jmenovitě chceme poděkovat *dobrovolníkům* - Evě Krejčové, Jitce Kirschnerové, Jiřině Šustrové, Renátě Rališové, Jiřině Bajglové, Ludmile Sedláčkové, Michaele a Tereze Pětníkovým, Jiřímu Pětníkovi, Stanislavu a Beátě Lysáčkovým, Kláře Janošové a Jiřímu Zemanovi dále *koledníkům* - Tomáši Petrákovi, Jiřímu Pětníkovi, Jiřímu Krejčím, Matějovi, Kristýně a Verunce Doleželovým, Pětovi, Julince a Žofince Janošovým, Tomáši a Pavlínce Laubovým, Anně, Báře a Vojtovi Štorovým, Pětovi Francovi, Petru a Tobiáši Sedláčkovým, Hugovi, Jiřince a Áně Pohořalým, Agátě Lysáčkové, Petře Rališové, Diance Randákové a Zdislavě Svobodové.

Děkujeme i o. Ludvíku Šťastnému, který naším koledníkům požehnal na Karlově náměstí a společně s P. Martinem Brousilem a P. Jiřím Čeplem je doprovázel svou modlitbou na jejich pouti.

Udělali jsme všichni na začátku roku jeden velký dobrý skutek. Věřím, že v nich budeme pokračovat i během roku. Pán Bůh zaplatí za vše, co jste pro nás a pro ty potřebné udělali.

M. Lysáčková, FCH Roudnice n. L.

CO BUDE

PÁLENÍ VÁNOČNÍCH STROMEČKŮ / FARNÍ OHEŇ

SOBOTA 6. 2. 2016

17.00 NA FARNÍ ZAHRADĚ

vstup branou ze Rvačova

S sebou: děti, přátele, příbuzné, teplé (!) terénní oblečení a řádné (!) boty, něco k snědku, co se dá opéct na ohni + vánoční stromeček na podpal.

Zajištěné budou teplé nápoje.

Odstrojené, naporcované a kompaktně zabalené stromečky můžete dodávat na proboštství s předstihem. Přijďte, i pokud doma máte stromeček umělý, nebo se s živým loučíte jiným způsobem. ☺

Těšíme se na vás!

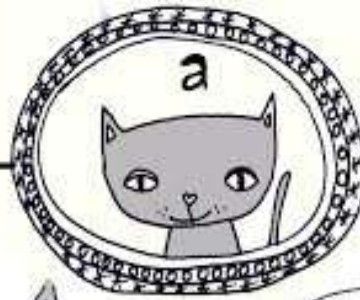
Horákovi

MASOPUSTNÍ JARMARK V KLÁŠTEŘE – 9. 2.

V úterý 9. 2. proběhne ve městě tradiční Roudnický masopust, který jsme se rozhodli obohatit o malý jarmark na proboštství. Protože máme rádi, když se lidé setkávají a když tvoří rukama a hlavou, nabídli jsme pozvání formující se skupině dam z okolí, které v předvánoční době uspořádaly jarmarky v Café bar Giraffe a v Kulturním domě Říp. Přijďte si v rámci masopustního veselí popovídat u kamen, občerstvit se něčím dobrým a koupit si něco malého pro radost. Otevřeno bude od 14.00 do cca 18.30 hod. A pokud sami něco šijete, kreslíte, vyřezáváte...., ozvěte se do konce ledna a připojte se!

Zuzana Horáková

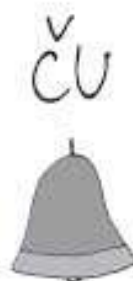
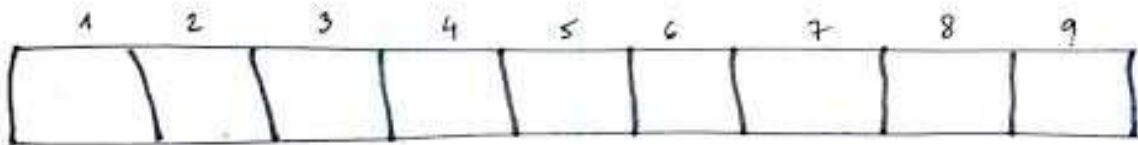
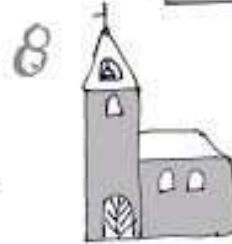
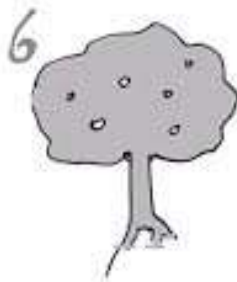
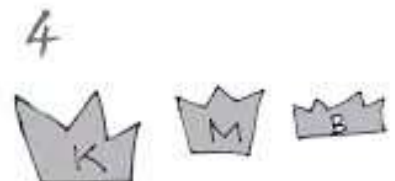
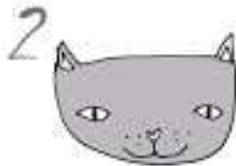
Pucinka

její PF

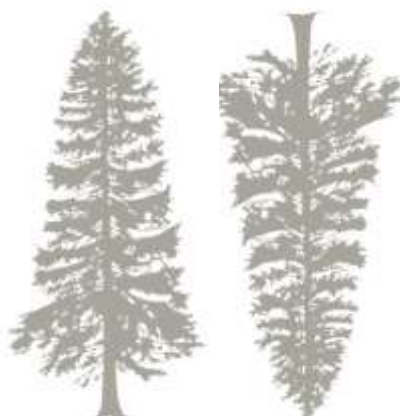
MILÉ DĚTI, DO NOVÉHO ROKU VÁM PŘEJU, ABYSTE BYLY CHYTRÉ A MILÉ JAKO JA A AŽ VÁM...

PROGRAM *Ohlášky, které si nemusíte zapamatovat...*

- Pá 15. 1. *** 18.30 setkání biřmovanců
- Pá 29. 1. *** pololetní prázdniny = není náboženství pro děti
- Út 2. 2. *** Hromnice, 18.00 mše sv. v Roudnici
- So 6. 2. *** Pálení vánočních stromků, 17.00 farní zahrada
- Út 9. 2. *** Roudnický masopust, Masopustní jarmark v klášteře
- St 10. 2. *** Popelční středa, 18.00 v Roudnici mše sv. s udílením popelce

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:** <http://www.farностroudnicе.cz/o-nas/farni-zpravy/>

Římskokatolická farnost Roudnice n/L

Komenského 174

www.farностroudnicе.cz, Facebook/Klasterroudnicе

kněz Martin Brousil, farnost.rce@seznam.cz, 608982813